

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף מ"ט ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(ד"א האי קרא על חכמתא עלאה אתמר ואתקשר ברזין עלאין, דהא נקודה קדמאה לית מאן דידע בה כלל, אבל אלהים הבין דרכה דא עלמא דאתי, והו"א דא טמירא דכל טמירין סתימא דאקרי הו"א ולא ידיע בשמא).

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר אֱלֹהִים הֵבִין דִּרְכָּהּ - כְּשֶׁהִבֵּת בְּבֵית אִמָּא, הִיא מְסַתְּכֶלֶת בְּכָל יוֹם בְּכָל מָה שֶׁבִּתָּה צְרִיכָה, שְׁכָתוֹב (איוב כח) אֱלֹהִים הֵבִין דִּרְכָּהּ. כִּיּוֹן שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּבַעֲלָהּ, הוּא נוֹתֵן לָהּ כָּל מָה שֶׁצְרִיכָה וִיתִקֵּן מַעֲשֶׂיהָ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ [ופסוק זה נקשר בסודות עליונים] [ד"א פסוק זה נאמר על חכמה העליונה ונקשר בסודות עליונים, שהרי בנקדה הראשונה אין מי שיודע בה כלל, אבל אלהים הבין דרכה, זה העולם הבא, והו"א זה הטמיר מכל הטמירים, הנסתר שנקרא הו"א ולא ידוע בשם].

טקסט הזוהר

כְּתִיב וַיִּצֹר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. הֵכָא אֲשֶׁתְּכֻלָּל בְּכֻלָּא בְּיַמִּינָא וּבְשִׁמְאַלָּא, וְהָא אֻקְיָמָנָא דְּאִתְּכַלִּיל בְּיִצְרָה הַטּוֹב, אֲבָל וַיִּצֹר יְיָ אֱלֹהִים בְּיִצְרָה טוֹב וּבְיִצְרָה רָע.

כְּתוּב וַיִּצֹר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. כָּאֵן נִתְקַן הַכֹּל בְּיָמָיו וּבְשִׁמְאֵל, וַהֲרִי בְּאַרְנוֹ שְׁנִכְלָל
בְּיֶצֶר הַטּוֹב, אֲכַל וַיִּצֹר ה' אֱלֹהִים - בְּיֶצֶר טוֹב וַיִּצֹר רָע.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)

ס"א יֵצֶר טוֹב וַיִּצֹר רָע דָּאִהוּ חֲדוּה וְאִיִּיתִי לָהּ לְגַבִּיּהּ, וְלַעֲיָלָא סְטָרָא דְצָפוֹן מִמֶּשׁ
דָּאִהוּ חֲדוּה בְּלֹא זִוְהָמָא דְיֶצֶר הָרַע אֶחָיד בִּיה (נ"א בַּה). בְּקִדְמִיתָא דְכְּתִיב שְׁמַאלוֹ
תַּחַת לְרַאשֵׁי וּלְבִתָּר וַיִּמְיֵנוּ תַּחְבְּקָנִי וְאִתְיַהֲיֵבַת בֵּין יְמִינָא לְשִׁמְאֵלָא (נ"א וּשְׁמַאלָא)
(לֹאֲתִזְנָא) וְעַל דָּא וַיִּצֹר (יִי אֱלֹהִים שֵׁם מְלֹא לְגַבִּי תְרִין סְטָרִין אֵלִין. אֵת הָאָדָם וְכו')
(עַד כֹּאֵן מִהַהֲשִׁמְטוֹת)

תרגום לעברית

ס"א יֵצֶר טוֹב וַיִּצֹר רָע שֶׁהוּא חֲדוּה וּמִבֵּיא אוֹתָהּ אֵלָיו, וְלִמְעָלָה צִד הַצָּפוֹן מִמֶּשׁ, שֶׁהוּא
חֲדוּה בְּלִי זִוְהָמָא שֶׁהֵיכָל הָרַע אֶחָד בּוֹ [בַּה]. בְּתַחֲלָה, שְׁכָתוּב (שִׁיר ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת
לְרַאשֵׁי, וְאַחֵר כֶּה וַיִּמְיֵנוּ תַּחְבְּקָנִי, וְנִתְּנָת בֵּין יָמִין לְשִׁמְאֵל [וּשְׁמַאל] [לְהַזְוֹן], וְלִכְּוֹן
וַיִּצֹר ה' אֱלֹהִים, שֵׁם מְלֹא לְגַבִּי שְׁנֵי צְדָדִים אֵלֹו. אֵת הָאָדָם וְכו': ע"כ מִהַהֲשִׁמְטוֹת.

טקסט הזוהר

אַמַּאי, אֲלֹא יֵצֶר טוֹב לִיה לְגַרְמִיּה. יֵצֶר הָרַע לְאַתְעָרָא לְגַבִּי נֻקְבִּיּה. (ס"א וּמַסְטֵר
שְׁמַאלָא אֲתַעֲרָא תְדִיר לְגַבִּי נֻקְבִּא), רָזָא דְמָלָה מְכָאֵן אוֹלִיפְנָא דְצָפוֹן אֲתַעֲרָא תְדִיר לְגַבִּי
נֻקְבִּא וְאַתְקַשֵּׁר בְּהֻדָּה וּבְגִין כֶּה אֲתַקְרִיאֵת אִשָּׁה.

למה, ? אלא יצר טוב לו לעצמו, יצר הרע לעורר אליו את נקבתו [ס"א ומצד שמאל מתעורר תמיד לנקבה]. סוד הדבר, מכאן למדנו שצפון מתעורר תמיד לנקבה ונקשר עמה, ולכן נקראת אשה.

טקסט הזוהר

ותא חזי, יצר טוב ויצר הרע בגין דאטייהבת נוקבא בינייהו (נ"א דנוקבא אתכלילת בהו) ואתקשרא בהדיהו, ולא מתקשרא עד דיצר הרע אתער לגבה ומתקשרן דא בדא. וכיון דמתקשרן דא בדא, כדין אתער יצר טוב דאיהו חדוה ואייתי לה לגביה (וכדין אתייהבת בינייהו לאתקנא, ועל דא וייצר יי אלהים שם מלא לגביה יצר טוב ויצר רע) (ד"א ולעילא סטרא דצפון ממש דאיהי חדוה בלא זוהמא דיצר הרע אחיד בה בקדמיתא, דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ולכתר וימינו תחבקני, ואתייהבת בין ימינא ושמאלא לאתזנא, ועל דא וייצר יי אלהים שם מלא לגבי תרין סטרין אלין).

תרגום לעברית

ובא וראה, יצר טוב ויצר הרע, משום שהנקבה נתנה ביניהם [נ"א שנקבה נכללת בהם] והתקשרה עמם, ולא מתקשרת עד שיצר הרע מתעורר אליה ומתקשרים זה בזה. וכיון שמתקשרים זה בזה, אז מתעורר יצר הטוב שהוא חדוה ומביא אותה אליו, [ואז נתנת ביניהם לתקן, ועל זה וייצר ה' אלהים שם מלא אליו יצר טוב ויצר רע] [ד"א ולמעלה צד הצפון ממש שהיא חדוה בלי זהמה, שיצר הרע אוחו בה בתחלה, שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי, ואחר כך וימינו תחבקני, ונתנה בין ימין ושמאל להזון, ועל זה וייצר ה' אלהים, שם מלא לגבי שני הצדדים הללו].

את האדם הא אוקימנא. אבל דכר ונוקבא כחדא (ד"א ולא הוו) מתפרשן למהוי אפין באפין. מה כתיב עפר מן האדמה השתא קיימא לאתקנא. תא חזי אתתא כד אתחברת בבעלה, אתקריאת על שם בעלה, איש אשה, צדי"ק צד"ק, איהו עופר ואיהי עפר. (ד"א ל"ג) (וכדין) איהו צבי ואיהי צביה (ד"א כמא דאת אמר) (יחזקאל כ) צבי היא לכל הארצות.

תרגום לעברית

את האדם, הרי בארנו, אבל זכר ונקבה כאחד, [ולא היו] נפרדים להיות פנים בפנים. מה כתוב? עפר מן האדמה. עכשו עומד להתקין. בא תראה, כשאשה מתחברת בבעלה, היא נקראת על שם בעלה. איש אשה. צדי"ק צד"ק. הוא עפר והיא עפר. [ואז] הוא צבי והיא צביה, כמו שנאמר (יחזקאל כ) צבי היא לכל הארצות.

טקסט הזוהר

כתיב, (דברים טז) לא תטע לה אשה כל עץ אצל מזבח יי אלהיה אשר תעשה לה. אצל מזבח, וכי לעילא מניה או באתר אחר מאן שרייה. אלא הא אוקימנא (קפ"ב ע"ב) אשר דא בעלה דאתתא (ד"א ה"א) אתקריאת על שום בעלה אשה. (נ"א ה' הם אשר ה"א) ועל דא כתיב, (מלכים ב כג) לפעל ולאשה. בגין כך כתיב לא תטע לה אשה כל עץ אצל מזבח יי אלקיה. לקבל (נ"א אשה) אתר דההוא מזבח יי, דהא מזבח יי איהו קיימא על דא, ועל דא לקבלה לא תטע לה אשה אחרא.

תרגום לעברית

כתוב (דברים טז) לא תטע לה אשה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיה אשר תעשה לה. אצל מזבח - וכי למעלה ממנו או במקום אחר מי התיר? אלא הרי בארנו, אשר זה בעלה, שהאשה היא נקראת על שם בעלה אשה [נ"א: הרי הם אשר ה"א], ועל זה

כְּתוּב (מלכים ב כג) לַבַּעַל וְלֵאֲשֶׁרָה. מִשּׁוּם כֹּה כְּתוּב לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצִל מִזִּבְחַ ה' אֱלֹהֶיךָ, כִּנְגֹד הַמָּקוֹם שֶׁל אוֹתוֹ מִזִּבְחַ ה', שֶׁהָרִי מִזִּבְחַ ה' הוּא עוֹמֵד עַל זֶה, וְעַל זֶה כִּנְגֻדָּה לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה אַחֲרָת.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֶתֶר כָּל אֲנוּן פְּלִחֵי שְׁמִשָּׁא אֲקִרוּן עוֹבְדֵי לַבַּעַל, וְאֲנוּן דְּפִלְחִין לְסִיְהָרָא אִיקְרוּן עוֹבְדֵי אֲשֶׁרָה, וְעַל דָּא לַבַּעַל וְלֵאֲשֶׁרָה, וְאֲשֶׁרָה אֲתִקְרִי עַל שׁוּם בַּעַלָּה אֲשׁ״ר. אִי הָכִי אֲמַאי אֲתַעְבֵּר שְׁמָא דָּא. אֲלֹא אֲשֶׁרָה עַל שׁוּם דְּכִתִּיב (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת וְהוּא (ד' א' א' הא) דִּלָּא אֲשֶׁרוּהָ שְׁאָר עֲמִין וְקִיִּמָּא אַחֲרָא תַּחֲוֹתָהּ, וְלֹא עוֹד אֲלֹא דְכִתִּיב (איכה א) כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזְלִיחָהּ, וּבִגִּין כֹּה (נ' א' א' אתעביד) אֲתַעְבֵּר שְׁמָא דָּא, וּבִגִּין דִּלָּא יִתְתַּקְפוּן אֲנוּן דְּעַבְדֵי שְׁאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, וְקִרְיָנָן מִזִּבְחַ דְּאִיְהוּ מֵאֲדָמָה, דְּכִתִּיב, (שמות כ) מִזִּבְחַ אֲדָמָה וְגו' בְּגִינִי כֹה עָפֵר מִן הָאֲדָמָה.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, בְּכָל מָקוֹם, כָּל אוֹתָם עוֹבְדֵי הַשֶּׁמֶשׁ נִקְרָאִים עוֹבְדִים לַבַּעַל, וְאֵלּוּ שְׁעוֹבְדִים לְלִבְנָה נִקְרָאִים עוֹבְדֵי אֲשֶׁרָה. וְלָכֵן לַבַּעַל וְלֵאֲשֶׁרָה. וְאֲשֶׁרָה נִקְרָאת עַל שֵׁם בַּעַלָּה אֲשׁ״ר. אִם כֹּה, לָמָּה נִתְבַּטַּל הַשֵּׁם הַזֶּה? אֲלֹא אֲשֶׁרָה עַל שֵׁם שְׁכָתוּב (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, וְהוּא [הרִי] שְׁלֹא אֲשֶׁרוּהָ שְׁאָר הָעַמִּים וְעוֹמְדַת אַחֲרַת תַּחֲתֶיהָ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁכָתוּב (איכה א) כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזְלִיחָהּ, וְלָכֵן [נעבד] נִתְבַּטַּל הַשֵּׁם הַזֶּה, וּכְדִי שְׁלֹא יִתְחַזְּקוּ אוֹתָם שְׁעוֹשִׁים שְׁאָר עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת זָרָה, וְקוֹרְאִים מִזִּבְחַ שֶׁהוּא מֵאֲדָמָה, שְׁכָתוּב (שמות כ) מִזִּבְחַ אֲדָמָה וְגו'. מִשּׁוּם כֹּה עָפֵר מִן הָאֲדָמָה.

וַיַּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים. (מלה אתכליל אבל ויפח באפיו) אֶתְכָלִיל נְשָׁמַת חַיִּים בְּהוּא עֶפֶר, כְּנוֹקְבָא דְמַתְעַפְרָא מִן דְּכוּרָא דְהָא מִתְחַבְרֵן וְאַתְמַלְיָא הָאִי עֶפֶר מְכָלָא, וּמָאִי אִיהוּ, רוּחִין וְנִשְׁמָתִין. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, הַשְׁתָּא אֶתְתַּקֵּן וְקִיָּים אָדָם לְאַתְקָנָא וּלְמִיּוֹן לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

תרגום לעברית

וַיַּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים - [דבר נכלל, אבל ויפח באפיו] נִכְלָלָה נְשָׁמַת חַיִּים בְּאוֹתוֹ עֶפֶר, כְּנוֹקְבָה שְׁמַתְעַפְרָת מִן הַזָּכָר, שְׁהָרִי מִתְחַבְרִים וּמִתְמַלָּא הָעֶפֶר הַזֶּה מִהַכֹּל, וּמָהוּ? רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה - כָּאֵן הִתְתַּקֵּן וְקִיָּים אָדָם לְהִתְקִין וְלִזְוֹן אֶת הַנֶּפֶשׁ חַיָּה.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן מ"ד)

אָמַר לִיה (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') לָכֵה דוּדֵי נֶצָא הַשְׂדֵּה לָכוּ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַיִל וְאֵל אֲשֶׁב תָּמִיד בְּמָקוֹם אֶחָד וּמָאִי ל'ב אָמַר לִיה, אִם כֵּן בֵּין זִמְנָא מִבְּחוּץ וְאַתָּה עָמוּ ל'ב הוּא (והוא) שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם וְהָיוּ סְתוּמִים וּבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמָאִי שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם אָמַר לִיה ל'ב נְתִיבוֹת מְשָׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהִיא יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים וּמִנֵּן הַחֻדְרִים ל'ב. וְלָכֵל אֶחָד מִן הַחֻדְרִים יֵשׁ נְתִיב נָאָה לְמֶלֶךְ זֶה לְהַכְנִס (הכל) בְּחֻדְרוֹ עַל דְּרָךְ נְתִיבוֹת. אָמַר, לֹא נָאָה לוֹ שְׁלֹא לְגִלּוֹת פְּנִינֵיו וּמִשְׁכָּנוֹתָיו וּגְנָזָיו וְחֻמוֹדוֹתָיו. אָמַרְתָּ לֹא. מָה עָשָׂה, נִגַּע בְּבֵת וּכְלָל בָּהּ כָּל הַנְּתִיבוֹת וּמִלְבוּשֶׁיהָ וְהַרוּצָה לְהַכְנִס (ס'א להסתכל בעיניה) בְּפָנִים, יִסְתַּכַּל הִנָּה. וְנִשְׁאַה לְמֶלֶךְ.

אמר לו, לכה דודי נצא השדה, לכו לקדוש-ברוך-הוא לטייל, ואל אשב תמיד במקום אחד. ומה זה לב? אמר לו, אם כן, בן זומא מבחוץ ואתה עמו. ל'ב הוא [והוא] שלשים ושתים, והיו סתומים ובהם נברא העולם. ומהו ל'ב? אמר לו, שלשים ושתים נתיבות. משל למלך שהיה יושב בחדרי חדרים, ומנזן החדרים שלשים ושנים, ולכל אחד מן החדרים יש נתיב, נאה למלך זה להפגס [הכל] בחדרו על דרך נתיבות. אמר, לא נאה לו שלא לגלות פניניו ומשכנותיו וגנזיו וחמודותיו? אמרת לא. מה עשה? נגע בבת וכלל בה כל הנתיבות ומלבושיה, והרוצה להפגס [ס'א להסתכל בעיניה] בפנים, יסתכל הנה. ונשאה למלך.

טקסט הזהר

גם נתנה לו במתנה. ולפעמים קורא אותה באהבתו, (בת) אחותי כי מקום אחד היו ולפעמים קורא אותה בתי, כי בתו היא. ולפעמים קורא אותה אמי. ועוד כי אין דין אם אין חכמה, שהרי נאמר (מלכים א' ה') וי נתן חכמה לשלמה. ואחר כך דן את הדין על מתכונתו דכתיב (מלכים ג') וישמעו כל ישראל את המשפט וגו' כי ראו כי חכמה אלהים בקרבם וגו'.

תרגום לעברית

גם נתנה לו במתנה, ולפעמים קורא אותה באהבתו [בת] אחותי, כי מקום אחד היו, ולפעמים קורא אותה בתי, כי בתו היא, ולפעמים קורא אותה אמי. ועוד, כי אין דין אם אין חכמה, שהרי נאמר (מלכים א ה) וה' נתן חכמה לשלמה. ואחר כך דן את הדין על מתכונתו, שכתוב (שם ג) וישמעו כל ישראל את המשפט וגומר, כי ראו כי חכמת אלהים בקרבם וגומר.

ומה חכמה נתן הקדוש ברוך הוא לשלמה. שלמה נשא שמו של הקדוש ברוך הוא כדאמרינן, כל שלמה שבשיר השירים קדש, לבד מאחד. אמר הקדוש ברוך הוא הואיל ושמו כשמי, אשיא לה בתי. והא נשואה היא, אמר ליה, במתנה נתנה לו השם. וי נתן חכמה לשלמה ולא פירש. והיכן פירש, להלן. כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט (נ"א ומאי משפט אלא כל זמן שאדם עושה משפט חכמת אלהים בקרבו) ומאי לעשות משפט, הוי אומר שאותה חכמה שנתנה אלהים ושהיא עמו בחדרו, היא בקרבו. זאת עוזרתו ומקרבתו ואם לאו מרחקתו ולא עוד אלא מיסרתו דכתיב (ויקרא כ"ו) ויסרתי אתכם אף אני: (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

ומה חכמה נתן הקדוש ברוך הוא לשלמה? שלמה נשא שמו של הקדוש ברוך הוא, כמו שאנו אומרים, כל שלמה שבשיר השירים קדש לבד מאחד. אמר הקדוש ברוך הוא, הואיל ושמו כשמי, אשיא לה בתי, והרי נשואה היא. אמר לו, במתנה נתנה לו השם, וה' נתן חכמה לשלמה, ולא פירש. והיכן פירש? לפניו, כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט. [ומה זה משפט? אלא כל זמן שאדם עושה משפט, חכמת אלהים בקרבו] ומה זה לעשות משפט? הוי אומר, שאותה חכמה שנתנה אלהים ושהיא עמו בחדרו, היא בקרבו. זאת עוזרתו ומקרבתו, ואם לאו - מרחקתו, ולא עוד אלא מיסרתו, שכתוב (ויקרא כו) ויסרתי אתכם אף אני: ע"כ מההשמטות.

טקסט הזוהר

ויכן יי אלהים, אוף הכי נמי בשם מלא, דהא אבא ואמא אתקינו לה עד לא אתת לבעלה. את הצלע כמא דאת אמר, (שיר השירים א) שחורה אני ונאווה בנות ירושלים, אספקלריאה דלא נהרא, אבל אבא ואמא אתקינו לה לאתפייסא בעלה בהדה.

וַיְכַן ה' אֱלֹהִים. אֵף כָּאֵן גַּם כֵּן בְּשֵׁם מְלֹא, שְׁהָרִי אֲבָא וְאִמָּא הִתְקִינוּ אוֹתָהּ עַד שֶׁלֹּא בָּאָה לְבַעֲלָהּ. אֶת הַצֵּלַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר א) שְׁחֹרָה אָנִי וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אֶסְפְּקֶלְרֶיהָ שֶׁלֹּא מֵאִירָה. אֲבָל אֲבָא וְאִמָּא הִתְקִינוּ לָהּ שְׂתִיתִּיּוֹס בְּעֵלָהּ עֲמָהּ.

טקסט הזהור

וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם. מִהֲכָא אוֹלִיפְנָא דְּבַעָאן אֲבָא וְאִמָּא דְּכָלָה לְאַעֲלָה בְּרִשׁוּתִּיהָ דְּחֶתָן. כְּמָא דְּאֵת אָמֵר, (דְּבָרִים כב) אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה וְגו'. מִכָּאן וְאִילָךְ בְּעֵלָה יִיתִי לְגִבָּה, דְּהָא בֵּיתָא דִּילָהּ הוּא דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית כט) וַיָּבֹא אֵלֶיהָ. וַיָּבֹא גַם אֶל רָחֵל, בְּקִדְמִיתָא וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם דְּעַד הָכָא אֵיתִי לְאֲבָא וְלִאִמָּא לְמַעַבְד, לְבַתֵּר אִיהוּ יִיתִי לְגִבָּה וְכָל בֵּיתָא דִּילָהּ הוּא, וַיְטוֹל רִשׁוּת מִיָּנָה.

תרגום לעברית

וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם, מִכָּאן לְמִדְּנוּ שְׁצָרִיכִים אֲבָא וְאִמָּא שֶׁל הַכֶּלֶה לְהַכְנִיסָהּ בְּרִשׁוּתוֹ שֶׁל הֶחֱתָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כב) אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה וְגו'. מִכָּאן וְאִילָךְ בְּעֵלָה יָבֹא אֵלֶיהָ, שְׁהָרִי הַבֵּית הוּא שֶׁלָּהּ, שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כט) וַיָּבֹא אֵלֶיהָ. וַיָּבֹא גַם אֶל רָחֵל. בְּהִתְחַלָּה וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם, שְׁעַד כָּאֵן יֵשׁ לְאֲבָא וְלִאִמָּא לַעֲשׂוֹת, אַחֲרַיִם כֶּה הוּא יָבֹא אֵלֶיהָ, וְכָל הַבֵּית שֶׁלָּהּ הוּא, וַיְטַל רִשׁוּת מִמֶּנָּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ט ע"ב) ◆

טקסט הזהור

וְעַל דָּא אֶתְעַרְנָא דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלְן שָׁם, דְּנָטִיל רִשׁוּ בְּקִדְמִיתָא. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּמִתְחַבֵּר

וְעַל זֶה הֶעֱרַנּוּ, שְׁכָתוֹב (שם כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֶּן שָׁם, שֶׁנִּטְלָה רְשׁוּת בְּהִתְחַלָּה. מִכָּאן לְמִדְנּוּ, שְׁמִי שְׁמִתְחַבֵּר בְּאִשְׁתּוֹ, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ בְּדִבְרִים, וְאִם לֹא - שְׁלֹא יִלּוֹן אֶצְלָהּ, כִּדִּי שְׂיִהְיֶה רָצוֹן שְׁלֵהֶם כָּאֶחָד בְּלֹא אָנֹס.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.